

Publicerad 2012-03-23 19:38 av Rosen

Ord

hon la pannan i djupa veck
målade liv, mötte upp dem
och galopperade bort i natten

stannade upp, la sig och väntade;

hon visste orden skulle komma
de som gömt sig för världen
en värld i gungning

oron brydde sig inte trots hennes kval
men det gjorde minnena
alla de tagna och bortskänkta

lyssnade under stillhetens sorl;

hon tog på dem, smakade ivrigt
sträckte sig mot det glömda rummet
allt hängde under dimmig ridå

draperade sig i ordens värld;

hon var nära dem nu
alla de ord som flyter ihop till ett
utslätande hennes yttre och inre mening

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rosen med Poeter.se id #10322 innehar upphovsrätten